

Debattert

PUBLISERT 5. juni 2010

Olsen-utvalget om drap

- **Rus og risiko** Psykiske syke er overrepresentert i drapssaker, men det er rusmisbruk som er den største risikofaktoren for at drap skal skje i Norge, fastslår et utvalg som har gransket drap begått av psykisk syke de siste fem årene.
Stavanger Aftenblad 4. mai
- **Beskriver drapsmannen** – Gjennomsnittsdrapsmannen er en 38 år gammel arbeidsløs mann. Når han dreper er han påvirket av alkohol og han dreper en person i omgangskretsen sin. Drapsvåpenet er som oftest kniv, sier Olsen.
Nrk.no 4. mai
- **Rusomsorg** Rapporten viser at rus er den viktigste risikofaktoren. Det gir enda en grunn til mer satsing på rusomsorg.
Redaksjonelt i Nationen 5. mai
- **Systemsvikt** Utvalget mener blant annet at de forskjellige etatene og institusjonene ikke snakker godt nok sammen, da særlig innen rus og psykiatri.- Når det gjelder samarbeid mellom etater og enheter ser vi at vi står overfor utfordringer som vi må kunne kalle systemsvikt, sier Olsen.
Ab24.no 4. mai
- **Samhandling**– Jeg har aldri hørt om noen som har blitt pedofil av å leve i sølibat. Det tror jeg ville overraske psykologene. – Det er gode sider ved sølibatet og det er, for oss som er prester, vanskelige sider ved sølibatet. Jeg står fast ved mitt eget valg.
Fedrelandsvennen 3. mai
- **Få drap** Selv om det ligger det som ble karakterisert som «omfattende systemsvikt» bak flere av drapene, så er det få drap i Norge sammenlignet med andre land. Eksempelvis har det kun vært ett drap i året på tilfeldige personer der drapet er begått av personer som har hatt schizofreni eller alvorlig personlighetsforstyrrelse, selv om det ble påpekt at de ofte vekker stor oppmerksomhet i media.
VG.no 3. mai

Engasjert?

Vær med å bidra til utviklingen av norsk psykologi. Tidsskriftet ønsker debatt om alt fra metoder, ideologi, fagetikk, og utdanning, til helsepolitikk, lønns- og fagpolitiske spørsmål og aktuelle

samfunnstemaer.

Send ditt bidrag til:

redaksjonen@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 6, 2010, side